

haaber, at Rigsdagen samtidig vil erkende det berettigede i, at Staten paatager sig en Part af de Byrder, der her vil blive Tale om og saaledes lette Sagens Gennemførelse med Hensyn til den mindre Skibsfart. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Anders Nielsen: Finanslovforslaget byder ikke paa mange eller store Overraskelser. End ikke den Omstændighed, at det melder sig med et Overskud, virker overraskende. Udviklingen i de sidste 3 Aar har saa øjensynlig baaret derhen imod, at nu, da det foreligger som en Kendsgerning, er det kun en Bekræftelse paa, at det, som man har ventet, er sket. Det overrasker ikke. Da vi for to Aar siden behandlede Budgettet for 1903—04, blev det mig bebrejdet fra forskellige Sider, jeg tør næsten sige fra alle Sider, at jeg saa for lyst paa den finansielle Situation. Der var budgetteret et Underskud paa $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og man fandt det ganske urimeligt, at man under disse Forhold kunde udtale sig nogenlunde forhaabningsfuldt. Jeg søgte at begrunde mit Syn paa Forholdet. Den fortsatte Behandling af Budgettet øgede Underskuddet, ligesom det yderligere øgedes ved Tillægsbevillingsloven. Men nu foreligger Statsregnskabet og udviser et Overskud. Det i Fjor aflagte Regnskab for 1902—03, ligesom det foregaaende, viste netop den Vej, som nu maa siges at være slaaget fast af det sidst aflagte Statsregnskab. Finanslovforslagets Overskud paa 70,000 Kr. overrasker, som sagt, ikke, end ikke naar vi med Finansministeren i Ste-

det for 70,000 Kr. regner med 1,870,000 Kr. Vi glæde os over, at det er saaledes, vi glæde os over det som noget, vi have ventet og nu ser ligge for os som en Visshed og en Vished, der er saa meget tryggere, som vi stedse have lagt Mærke til — og det kan kun glæde os ved Siden af saa meget andet —, at den højtærede Finansminister lægger Budgettet med overordentlig megen Forsigtighed. Forsigtighed er en Borgmesterdyd, men det er ogsaa en Dyd for Finansministre — sikkert i alt Fald efter den højtærede Finansministers Mening, og han har en god Portion deraf.

I denne Forbindelse fortjener det at fremhæves, at ved det Punkt, der særlig bidrager til det gunstige Resultat, Statsbanedriften, fremkommer den gunstige Stilling ikke alene ved Indtægtsforøgelse paa Statsbanernes Budget, men ogsaa ved en Udgiftsformindskelse. Det Forhold er nok værd at lægge Mærke til og understrege med Tilfredshed. Overskuddet af Statsbanedriften efter Regnskabet, som det her foreligger for 1903—04, er 3,459,000 Kr., og deraf er saa omtrent Halvdelen fremkommen ved Indtægtsforøgelse og den anden Halvdel ved Udgiftsformindskelse.

Der er et andet Forhold, der næst Statsbanerne bidrager til, at Finanslovforslaget, som det foreligger, udviser saa smukt et Resultat, og det er Formindskelsen af Militærudgifterne. Militærudgifternes Formindskelse med 2,630,000 Kr. er jo ret væsentlig. Vi have hørt mange Klager over Militærudgifternes Stigen. De Herrer Socialdemokrater have bebrejdet Venstres Ministerium og Flertallet i denne Sal den umaadelige Ødselhed, der har været udvist paa det militære Omraade. Nu maa de Herrer fra den Side indrette sig paa at forberede deres Tilhængere ude omkring i Landet paa den Kendsgerning — Sagen set fra det Standpunkt, som de have arbejdet sig op til selv — at Udgifterne i det kommende Finansaar bringes ned med 2,630,000 Kr. Jeg forudsætter, at de ville gøre det med en vis Forsigtighed. Det vilde maaske ellers virke for overvældende paa Gemytterne, naar de gøre det paa én Gang: 2,630,000 Kr. er jo ingen Klatskilling. For Flertallet her i Salen er denne Nedgang ingen Overraskelse. Vi have hen-